

ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತೆ. ಆಗಲ್ಲಾ ಆಫೀಸಿನಾಗ ನಾನೊಬ್ಬನೇ ನಾನ್‌ಮುಸ್ಲಿಂ. ಅವರು ಯಾರೊ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕರದು 'ಇದರ್ ಆವೊ. ಏ ಬಚ್ಚೆಕೊ ಜಾಯಿನ್ ಕರೊ' ಅಂದರು. ನಾನು ಜಾಯಿಂಗ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟೆ. ಎಂಟು ದಿವಸ ಆದ ಮೇಲೆ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಡರ್ ಬಂತು; 'ಎಲ್ಲಾ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಶನ್ ಇಂಗ್ಲೀಶನ್ನಾಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಉರ್ದು ಇಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಇಲ್ಲ' ಅಂತ.

◆ ಕನ್ನಡ ಬಾರದ ನಿವು ಬರವಣಿಗೆ ಹೇಗೆ ಶುರು ಮಾಡಿದಿರಿ?

ಕುಸನೂರರ ಒಂದು ಕಲಾಕೃತಿ

ಮೊದಲು ನಾನು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾಕ್ಕೆ ಇದ್ದೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗಾದಿಂದ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿದರು. ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಟೈಪಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜ್ ಅಂತ ಹೊಸದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನಾ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಶಾಂತರಸರು ಹಮದರ್ಸ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗಿದ್ದರು. ರಾಯಚೂರಿನೊಳಗೆ ಹಿಂದಿ ಮಂದಿ ಭಾಳ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಿದಾಗ ನನಗಾ ಕರೆತಿದ್ದು. ಆಗ ಶಾಂತರಸರ ಪರಿಚಯ ಆಯ್ತು. ರಾಯಚೂರೊಳಗೆ ಕಂಪ್ಲೀಟ್ ವಾತಾವರಣ ಉರ್ದು ಪ್ಲಸ್ ಕನ್ನಡ ಇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹೈದರಾಬಾದ್ ಆಗಲಿ, ರಾಯಚೂರು ಆಗಲಿ, ಉರ್ದುದೊಳಗೆ ಬಹಳ ಪಾಪ್ಯುಲರ್ ಕವೀರಿ ನಾನು. ಪ್ರೈಯಿಟಿ ಮಾಡತಿದ್ದೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ. ಶಾಂತರಸರನ್ನ ನೆನಸಬೇಕು. ಅವರು 'ನಿವು ಕನ್ನಡಿಗರು. ಕನ್ನಡ ಬರೆಯಂಗಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡಬೇಕು. ನಿಮಗ ಪ್ರವೇಶ ಅದ' ಅಂತಂದು ಬೆನ್ನತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು 'ಶಾಂತರಸರೇ, ಬರೀತೀನಿ ಖರೆ. ಯಾರು ಛಾಪಿಸಬೇಕು?' ಅಂದೆ. 'ನಾನು ಛಾಪಿಸ್ತೀನಿ' ಅಂತಂದರು. 'ನಂದೀಕೋಲು' ಅಂತಂದು ನನ್ನ ಮೊದಲ ಕವಿತಾ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು. 'ಹಳ್ಳ-ಕೊಳ್ಳಾ ನೀರು', 'ಚರ್ಚೆಗೇಟ್' ಕಾದಂಬರಿ ಸೈತ ಅವರೇ ತಂದರು.

◆ ಕನ್ನಡದತ್ತ ಬರಲು ನಿಮಗೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರೂ ಕಾರಣ ಎಂದು ಕೇಳಿರುವೆ. ಅವರ ಭೇಟಿ ಹೇಗಾಯಿತು?

ಆ ಹೊತ್ತಲ್ಲಿ 'ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಹಿಂದಿ ಪ್ರಚಾರ ಸಭಾ'ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಸರ್ವಭಾಷಾ ಕವಿಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ನಂದೊಂದು ಕವಿತಾ ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಿಂದಿಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಲಿರಿಕಲ್ ಪೋಯೆಮ್ ಅದು. ಹಾಡಿದೆ. ಹಾಡೋದಂದರ